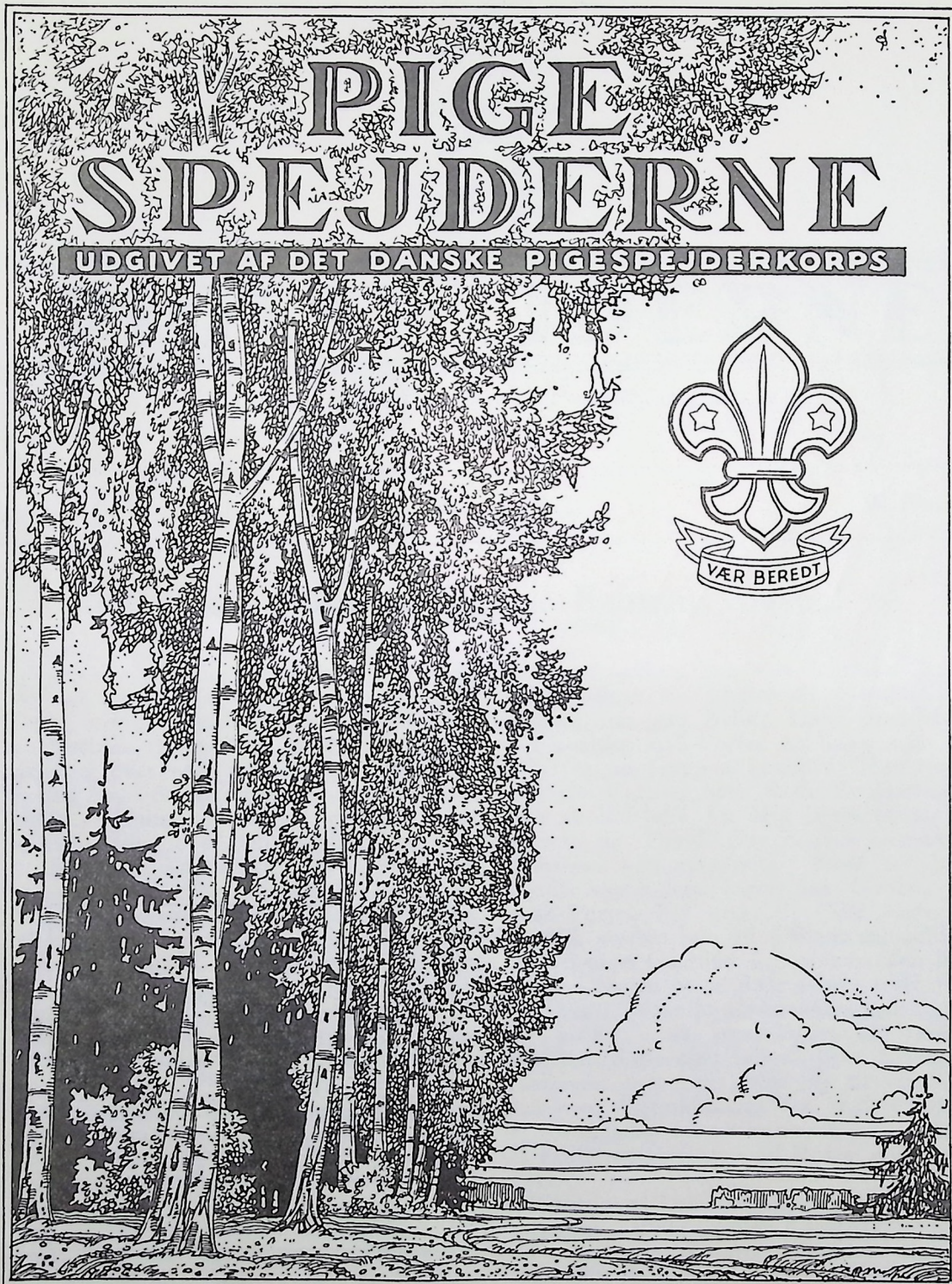

Juliusen 1928

Nr. 11. — 1927.

Indhold:

Den bære Kronen. — Julehilsener fra
Udlandet. — Juleforberedelsesbetragt-
ninger. — Bananskallen. — December-
stemning. — Det er den lille daglige
Dosis. — Tilegnet Spejderne fra Sann-
holm. — 8. Københavns Bazar. — Fra
Flensborg Pigespejdere. — Husflidsar-
bejder. — Boganmeldelser. — Turnerin-
gen. — NB. — Landet over. — Trops-
hunden tegner og fortæller.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 11.

December 1927.

10. Aarg.

Den bære Kronen, som er Kronen voksen! —

Det er ved at blive Foraar. Træerne grønnes i Haver og paa Boulevarder. Smaa, urolige, hvide Skyer farer henover en lyseblaa Himmel og kaster store, bløde Skygger over Veje og Marker. Alle Mennesker har Foraarsfølelser, gaar i Solen af Gaden og misser op mod Solen af Begejstring over den livsalige Varme. —

Nede i en Kælderhals i en Portnerbolig sidder en lille Pige og stirrer paa alle de trippende, glade Fødder, der gaar forbi. Hun gætter sig til hele Mennesket, naar hun ser Gangen og Fodtøjet. Hun kan se paa Folks Fødder, om de gaar til deres daglige Gerning, til Stævnemøde eller til Begravelse. Den lille Pige danner sig en Historie om hvert Benpar, hun ser, — hun drømmer sig de skønneste Eventyr til. —

Pludselig kommer der Rødme i de blege Kinder, og Øjnene begynder at straa; gennem den almindelige Trippen paa Brostenene har hun hørt og kendt nogle ganske bestemte Fodtrin: Det er Konsulens Datter, der kommer fra Skole! Konsulen bor i det Hus, hvor den lille Piges Far er Portner, og Konsulens Datter, Aase, er Portnerdatterens Ideal. Hun ved præcis, hvornaar den højere Dannelsesantalt, Frk. Aase frek-

venterer, lukker, hun ved, hvornaar Konsulen følger sin Datter til Musikundervisning, og paa hvilke Dage Spejderne, der knalder med Porten og fniser, naar de løber op ad Trappen, kommer. Hun glemmer alt: Faderen, hans Kaffe, Byærinderne, hun skulde løbe, for blot længselsfuldt at afvente det Øjeblik, da hendes Drømmes Prinsesse kommer forbi. Først ser hun hende spankulere forbi paa Gaden, og naar Porten har givet det lille bestemte Smæld, styrter hun til Døren, der lukkes op ud mod Gaarden, for gennem den lille Rude i Døren at se Aase svæve forbi i al sin Pragt. Naar hun saa senere gaar rundt og pusler i de smaa Stuer og varmer Faderens Kaffe eller løber i Byen for ham, fantaserer hun om Aase, og alt eftersom hun ved Hjemkomsten fra Skolen havde et fortrædeligt eller muntret Ansigtstudtryk, er Fantasierne fyldte med Drager eller gode Fæer. —

Fodtrinene kommer nærmere og nærmere — og nu ses de dristige Russerstøvler med de dinglede Kvaster udenfor Vinduet. Den lille Portnerdatters Hjerter hamrer, og hun trykker Ansigtet aldeles fladt mod Ruden. Nu lyder det lille Smæld fra

Porten; den beundrede haster forbi — større og herligere end nogensinde! Længe staar den lille Pige tryllebunden, — før hun ser, at der ligger noget hvidt Papir og blafrer midt i Porten. Hun tørrer Fingrene længe og omhyggeligt i Forklædet, førend hun gaar ud og samler det op. „Pigespejderbladet“ staar der paa det, — det maa altsaa tilhøre Hende, Aase. I første Øjeblik tænker hun paa at gaa op og aflevere det straks; men — nej, naar man skal henvende sig til et saa ophøjet Væsen, maa man vaskes og kæmmes og iføres sin fineste Stads. Med to Fingre lægger hun forsigtigt Bladet paa Kommoden mellem Moderens Billede — i Fløjelsrammen — og Konkyljæskæn — og skal lige til at iføre sig Søndagsstadsen, da hun hører Faderens vrantne Stemme: „Hvor bliver nu min Kaffe af? Tror jeg nu ikke, at Tøsen sover igen og glemmer at give sin gamle Far en Taar Kaffe!“ — ja, naturligvis maa Far have sin evindelige Kaffe først! Forsigtigt sniger hun sig ind til ham i Haab om, at der ikke skal være Byærinder at løbe. Men der er netop meget Fodtøj, der er færdigt, langt og længe maa hun løbe — og da, hun vender hjem, ved hun, at alle de evigglade Spejdere er kommet, og saa vil hun ikke op med Bladet endnu, — hun vil være alene med den tilbedte! —

Det er blevet Aften. I Kælderen staar en drømmende, lille Pige og læser ved en Lygtes sparsomme og grønne Skin. Faderen bruger den eneste Lampe til sit Skriftearbejde — og saa faar hun tage til Takke med Lygten. Det gaar ogsaa nok, og saa er der den Fordel, at der fremkommer en fantastisk Belysning i Kælderværelset, og Mennesker, der gaar forbi, kaster mærkelige og forvredne Skygger paa den modsatte Væg. I dette Lys kan hun glimrende forestille sig Dragen, hun læser om i Bladet. Den kommer bugtende sig frem fra Stuens mørkeste Krog, dens grønne Skæl glinser uhyggeligt i Maanedeskinnet. Den pruster og stønner. Hvor er det, den vil hen? Den vil sluge Prinsessen. Prinsessen — det er naturligvis Aase! Dragen snor sig ud i Porten; man hører Skællene paa dens takkede Hale skurre mod Fliserne. Men Prinsesse Aase

er ikke bange — hun dør jo for sit Folk! — Skyggen af en mager og fattig Student, der sniger sig forbi Huset, bliver til den herligste Sct. Georg, der med Fare for sit Liv dræber Uhyret for at frelse Prinsessen. — Den lille Pige sukker. Det er det skønneste Eventyr, hun nogensinde har læst; nu kan hun desværre ikke se mere; men eet er vist! Nu afleverer hun ikke Bladet, før hun har læst hver en Stavelse i det! —

Men det, hun næste Dag læser i Bladet, er saa forunderligt, at hun næsten ikke kan forstaa det! „Men“, staar der, „Nuttidens Mennesker har ogsaa deres Drager at kæmpe imod“. — Hun har løbet hele Byen mange Gange igennem, — og paa Landet har hun da forresten ogsaa været en Gang — men aldrig har hun saa meget som set et Skæl af en Drage — eller hørt om Mennesker, der har set det. Men det staar der. Hun læser videre om, hvordan Uærlighed, Ulydighed og Uvenlighed er de Drager Spejderne skal kæmpe imod. „Kun de Mennesker, der ikke er bange for at ofre sig for andre, for at kæmpe mod Dragen, bærer Spejderliljen med Rette“. — Hvor forunderligt! Alle de fniende Spejdere, der kommer om Torsdagen, og Aase, samles de virkelig for at kæmpe mod det grimme i Verden? Ikke for blot at larme og grine? Er det muligt? Jamen, hvis det passer alt sammen, saa maa altsaa alle, der er ærlige, lydige og venlige, kunne bære den lille Lilje, som hun saa tit har set i Aases Frakkeopslag, — og saa, ja saa er man altsaa paa en Maade Spejder! Det lyder underligt; men naar man tænker paa alle Feerne og Dragerne i gamle Dage, — hvorfor skulde der saa ikke ogsaa kunne ske noget vidunderligt nu om Stunder? Fra nu af vil hun være lydig mod sin Far, straks løbe med Sko og Støvler, naar han siger det, varme hans Kaffe uopfordret og altid bringe ham alle Drikkepenge; — hvad saa? — Ja, det vil Tiden vise. — Men der er en Ting, der pincer hende, og det er det Blad, hun stadig har liggende; det er jo ikke hendes. Men naar hun nu afleverer det, hvad skal hun saa svare paa Spørgsmaal om, hvor det har været saa længe? — Det er maaske noget, man skal igennem, ligesom Sct. Georg maatte dræbe Dragen, førend han vandt Prinsessen. —

Hun fatter ikke, hvordan hun har faaet taget Beslutningen, eller hvordan hun er kommet op ad Trappen, — men nu staar hun i Aases pragtfulde Værelse. Lyset blænder hende, og Situationen betager hende saadan, at hun knapt nok kan faa et Ord frem, — men ligesom gennem en tæt Taage høres nogle spottende og bi-dende Ord fra den anden Side af Værelse: „Aah, det er vist Portnerens Tøs, der altid sidder og glor ud paa Gaden i Stedet for at tage sig noget nyttigere for. — Hvad er det, Du staar der og krammer paa? — Et Spejderblad? — Som Du har fundet? — Jo, det kender vi nok. Jeg begreb heller ikke, hvor det Blad var blevet af, — saadan noget taber man dog ikke! Nej, den er tydelig nok; Du er nok saa venlig en anden Gang..... Naa, ja, saa var der ikke andet, Tak, Farvel! — — —

En graa, forpjusket, lille Tingest tumler ned ad Trappen. Den har en Fornemmelse af, at alt ramler sammen bag den, omkring den og foran den. En Tøs, havde hun sagt! En Tyv havde hun ment — Prinsessen deroppe — om hende, der netop..... Ja, men havde hun ikke Ret? Var Portnerens Tøs ikke en Tyv, naar hun ikke afleverede fundne Sager lige med det samme, naar hun brugte andres Ting, som var de hendes egne! Jovist var hun en lille Tyveknaegt, og medens Tyve ellers blev straffet med Tugthuset, havde Aase været saa utrolig mild at lade hende slippe! Se, det kom sikkert af, at Aase var en saadan Spejder, som der havde staaet om i det vidunderlige Blad! — Nu skulde hun, Tøsen fra Kælderen, for Alvor stræbe efter at naa det Øjeblik, da hun med Rette kunde bære den lille, glinsende Sølvlilje! —

Og Foraaret skred frem! Træerne sprang ud i Skoven, og Skovbunden var fyldt med Anemoner og alskens Dejlighed, og Folk drog til Skovs i lange Baner. — Saa blev det Sommer, Konsulens tog paa Landet og overlod Huset til Portneren og hans Datter. Og selv om Solen bagte, saa de graa Gader brændte, kunde man se den lille Pige bene ned ad Gaderne med sine Pakker og styrtede tilbage til Faderen igen med Betaling og Drikkepenge — altid venlig, lydig og paalidelig. —

Det blev Efteraar, og Konsulen vendte

hjem fra Landet med sin Datter, der havde tilbragt en dejlig Ferie ved et af de mon-dæne Badesteder, — det havde været en ypperlig Sæson med megen Dans og Flirt. Nu genoptog hun Skolen, Musikundervisningen og Spejderne — uden at ane, at hun i Kælderen havde en Tilbeder, der higede og stræbte efter det Øjeblik, da en god og mægtig Fe vilde sætte en Lilje paa hendes lille, snavsede Kjole. —

Men en Aften saa det virkelig ud, som om Maaneders Ærlighed, Sandhed og Venlighed skulde faa deres Løn. Da Portnerdatteren saa ud i Porten, laa Bóurbonnerliljen dér og glinsede i Maanelyset! Eventyret var kommet til hende. Forsigtigt samlede hun Naalen op, næsten beruset af Lyksalighed, og overbevist om, at den var bestemt for hende. Omhyggeligt satte hun den fast i Kjolen, og i Stedet for at gaa ned i den lille, lumre Stue, blev hun staaende og lod Maanestraalerne spille i de tre glinsende Flige — Venlighedens, Lydighedens og Sandhedens Symboler. Længe stod hun der i tavs og lykkelig Beskuen, glemmende alt og alle. —

En Dør smælder; det buldrer paa Trappen, — Fnisen, Grinen, Hysten og Spektakel — det er Spejderne, som kommer! Hun hører ikke, de taler om en tabt Civilnaal, vender sig blot imod dem — overbevist om, at der maa ske et eller andet vidunderligt. — Aase er med. Hendes søgende Blik hæfter sig straks ved Liljen paa den lille, smudskede Kjole — det bliver haardt og spottende: „Sagde jeg ikke, at jeg nok skulde være Mand for at finde den Smule Sølvlilje igen? — Jeg skal sige Jer, Kammerater, — jeg har mine sikre Steder at lede“!! Hurtigt griber hun Naalen og afleverer den til dens fnisende Ejermænd. Hun drejer sig om paa Hælen for at gaa op — men betænker sig, vender sig og siger med megen Pathos til den beundrende Skare i den aabentstaaende Port: „Den bære Kronen, som er Kronen voksen“! —

Men nede i Portnerboligen sidder endnu den Dag i Dag en lille, forpjusket, forvirret Skabning, der har opgivet Kampen mod Dragen for blot at drømme om den og Prinsessens dunkle, ufattelige Ord om Kronen. — —

A. E.

Julehilsener

til
Spejderne i det danske Spejderkorps

fra
Spejderbevægelsens Hjemland: England,

fra
vore tre kære nordiske Søstre
Norge, Sverrig og Finland,

fra
det gæstfri og elskværdige Frankrig

og fra
Forbundslandet: Schweiz.

Christmas greetings from the Guides in the British Isles to their Danish sisters!

I expect we have all of us now settled down to work again after the summer. Over here we had wonderful camps and hikes, in spite of a very rainy summer, and now have the memory of these and the anticipation of next summer's joys, to urge us to work hard through the coming winter. Most of us are working out ideas for Christmas good turns, whether in the form of parties and presents for poor children, or entertainments to hospitals etc. Then we hope to gain more knowledge and many more badges before the summer, as well as to work out some satisfactory and interesting way of increasing our own company funds. We expect that you are all doing the same. Isn't it thrilling to start a new term and plan out all the work one is going to do for weeks ahead! And all the wonderful castles built in the air, which invariably come tumbling about our ears after the first few weeks! But still we have the joy of knowing that at this time of the year Guides are sending out love and good wishes to sister Guides all over the world, and helping to strengthen that feeling of good fellowship which is so essential in smoothing out the rough ways of everyday life.

So here come best wishes to our Danish sisters, and good Guiding in 1928!

...smoothing.

Kjære Danske Speidersøstre!

Når jeg nu har fått lov å sende en julehilsen til Dere, så vandrer mine tanker til

Brahe Trolleborg og dagene der ifjor sommer.

Hvad Dere danske spejderpiker, både små og store, gav oss norske, som var dernede, tror jeg neppe Dere selv aner. For disse dage vil jeg først og fremst frembære en hjertelig takk, ikke minst til Deres ufor-glemmelige chef og souschef.

Vi knyttet der vennskapsbånd, som vil bestå hele livet, når jeg tenker på Dere, er det, som jeg ser en sol, der skinner, og er mitt store ønske, att vi her i Norge, om ikke mange år, må kunne vise Dere, at Dere også er velkommen i vårt land.

Julen, hvor vi alle synger „Fred på Jorden“, er vel kanskje den tid, vi aller-mest tenker på hverandre edelt og stort, da forsvinder alt det tunge og mørke, thi da lyser Hans stjerne for oss „Jesus Kristus“. Måtte alle vi, der arbeider frem mot speideridealet nu i Julen, møtes i tankerne og be om, at det lille, vi kan gjøre for vår store sak, må bære frukter.

Så ønsker jeg Dere alle en lys og vel-signet Jul og et riktig Godt Nyttår i håp om, at det vennskapsbånd, som er mellom oss speiderpiker, må bli stadig sterkere og fastere i det nye år.

Med en hjertelig speiderhilsen fra Deres Speidersøstre i norsk speiderpikeforbund ved

Aagot Brinchmann.

Oslo, 8. Novbr. 1927.

Kära scoutkamrater!

Här sitter jag, som ni kanske tycka, nära Nordpolen och ser ut genom fönstret, ut i parken utanför vår scoutexpedition och ser hur, solen lyser, så att det gnistrar på snön. Tänk, snart är det Jul, och den kommer att firas runt hela vår jord, men säkert på många olika sätt. När jag tänker så, faller min blick på en liten Teddybjörn, som sitter uppkrupen i soffhörnet. Det är en liten dansk det, som, sedan den med stor möda, krånglade sig igenom den svenska tullen till allas vår glädje komnade i vårt soffhörn. Den sitter där så behändig i sin blå „pigespjeder“ dräkt, och med glädje minnes vi våra danske kamrater, när vi läsa Hellerup på Teddys axel. Jag vill hoppas den lille Hellerupbjörnen nu inte känner sig för bortkommen till Jul utan

*British Guides at the
International Camp, Geneva,
August 1927.*

vill finna sig i det svenska Julfirandet med „Dopp i grytan“, risgrynsgrot och „lut“ — fisk på Julaften. Julaftonens morgon får den säkert besök av en massa flickscouter, som då samlas på scoutexpeditionen för att lastade med „julklappar“, innehållande kläder, mat, böcker och leksaker, gå ut till stadens fattiga. Julen, börjad med hjälpsomhet, hoppas vi skall bliva glad. Glädje hör ungdomen och Julen till. Varmt hälsas alla de danska pigespejderne och önskas Glad Julhelg från

Stockholm.

Ludde.

Julhälsning till de Danske Pigespejderne.

När höstterminen börjar lida mot slutet, när dagarna bliva kortare, kölden skarpare och snödrivorna allt högre, riktas våra tankar ofta nog emot midvinterns stora högtid, julen, kärlekens och fridens stora fest. Då avtar det intensiva „spejderarbetet“ på en tid, för att flickorna må kunna hjälpa mor i hemmet. De patruller, som under terminen haft vård om små barn eller ensamma gamla och sjuka, besöka sine skyddslingar på julmorgonen medförande till dem små gåvor, men det är egentligen i hemmets sköte de under helgen söka tjäna med pliktuppfyllelse och kärlektjänster.

Julen med sin stanningsfulla frid kommer mig att minnas alla dem, som varit

vänliga emot mig. Jag ser för mig en stor karta, där det med klara punkter är utprickat de platser på jorden, där jag har kära vänner. Strålände glimmar skenet från Danmark. Jag sänder härmed de hjärtligaste julhälsningar från Finlands flickscouter önskande Eder alla en fridfull jul.

Agnes Hagmann.

Til denne Julefest — Godhedens Fest, der i Aar, som hvert Aar, bringer Fredens Budskab til alle Folk over enhver Afstand og enhver Hindring — sender jeg jer en søsterlig Hilsen fra Frankrigs Pigespejdere.

Renee Caforet, Cheftaine, Paris.

Glædelig Jul!

Gennem Taage og Kulde sender en Pigespejder i Genève de hjerteligste Juleønsker til sine danske Kammerater.

Fred over Jorden og Kærlighed til Menneskene.

Jul er Guds Dag,
du har lovet at tjene Guds Sag,
at tjene Gud er at tjene sin Næste,
at tjene sin Næste er at tjene vor Gud.
Til andre du give det bedste,
det give du ogsaa til Gud.

Lezard.

Gid Lykken maa følge alle Verdens Pigespejdere Aar 1928.

Cheftaine.

„Hespartto“ på sommar läger 18/7.—31/7. 1927 i Kongasala.

Badstranden rensas från strikor och stäckar.

Redaktionen ønsker alle Spejderne:
Glædelig Jul og godt Nytaar.

Vi udsætter en Nytaarspræmie for den bedste Besvarelse af følgende Opgave:

„Hvad synes du om Bladet: „Pige-

spejderne“ i 1927, hvad har interesseret dig mest i det, og hvad er dine Ønsker angaaende dets Indhold i 1928“.

Vi vil gerne have Besvarelsen i Horsens senest d. 29. December. Svaret bør være kort og klart.

Fra en Lejr i Frankrig.

Juleforberedelsesbetragtninger.

Denne forunderlige Tid er kommet, hvor man ikke frejdigt kan aabne en Dør, uden at der høres Skrig og voldsom Raslen med Papir indenfor. — Alle lader til at have vimsende travlt, nogle med at indøve Julesalmer med en og flere Fingre, — andre med at sy, hækle og strikke runde, firkantede og ubestemmelige Stykker, der betegnes som: „Aah, ingenting“! naar man lader interesseret og spørger om deres Bestemmelse. Det ganske Hus er oversaaet med forlagte Huskesedler og mystiske Beregninger. — Dørklokken er ganske hæs af den bestandige Brug Kvinder med 8 ukonfirmerede, absolut faderløse og stemningsforladte Børn, samt Julekort — og — Snørebaand — sælgende Herrer gør af den.

Paa Gaderne er der et Mylder og Virvar allevegne, der gør en ældre Gentleman ganske flov. — Alle har travlt. — Damer, der er indpakket i Skind lige til Næsen, mens de fryser fra Knæene og nedefter, tripper nervøst af Sted med Favnen fuld af mange smaa Pakker; dog foran hvert illumineret Vindue tøver de lidt (til stor Gene for Færdslen!) sluger hele Vinduet i eet Blik, gør en lynsnart Beregning, ryster paa Hovedet, hanker op i Pakkerne og tripper videre i Sølet. — Bude med Kasketter og Bude med strittende Haar og uden Kasketter, Bude paa usmurte Cykler og Bude paa lange, stænglede Ben — Bude af alle Slags med kantede, kæmpemæssige Pakker for og bag maser, skubber og albuer sig frem, delende Knubs ud til højre og venstre. Nogle fra det mødrene Ophav bortkomne Børn og mange forkælede

Mopper styrter forvildede frem og tilbage, over og under, ud og ind imellem Benene paa de voksne.

Det ene Vindue overgaar det andet i Pragt og Illumination, overalt søger store og smaa Papnisser i alle tænkelige Situationer (dog oftest grødspisende) at tiltrække Folks Opmærksomhed, mens store Vatkumper paa tynde Traade søger at give Publikum Erstatning for den Sne, der ikke kom, skønt Meteorologerne saa bestemt havde lovet Sne i Aar — og lavt Lufttryk over det nordlige Atlanterhav. — Alle Forretninger averterer med de billigste, bedste, nyttigste eller mest kærkomne Julegaver, man bliver ganske forvirret og ved saa sandelig ikke, hvad man skal foretrække og ønske sig!

Gaar man ind i de roligere Gader for om muligt at faa Plads til Respiration og Eftertanke, mødes man af en gransmykket Lirekasse. Med glad Opofrelse giver man Ejeren 5 Øre til at holde Jul for, naar han i sand Overensstemmelse med ens Tankegang afliver: „Sikken voldsom Trængsel og Alarm“!.... —

Julen staar for Døren: Travlheden, Forventningernes og Hemmelighedernes Tid er inde. —

Onkel Ping.

Bananskallen.

En Historie tilegnet en lille tankeløs Spejder, og med Bud til mange store og smaa tankeløse Spejdere.

„Vil De have en Banan, Frk. Winge?“

„Nej Tak, Inge, du skal ikke prøve paa at bestikke din Tropsfører“. Frk. Winge lo muntert ud i den frostklare Luft.

„Det gør jeg heller ikke, for jeg ved, at det er haabløst, desværre. Jeg vilde bare tilbyde Dem den, fordi jeg ved, at De, næst efter Inspektør i Skolen, er den største Slikmund, jeg kender. Det er virkelig ikke i mindste Maade, fordi jeg mener, at jeg har nogen Chance for at blive Korporal snart“. Inge Ramstrup saa temmelig skinhellig ud ved de sidste Ord.

„Tak! Saa spiser jeg den med Sindsro“. Frk. Winge havde et lunt Blink i Øjnene, mens hun fortærede Bananen. Da hun var

færdig, stoppede hun under Troppens Munterhed Skallen ned i Inges Rygsæk.

„Tak for Mad, Inge, tag nu Skallen med hjem og brænd den for mig“.

„Hvorfor det? Vi kan jo smide den her“.

„Nej, Inge, ikke her i Anlæget. Du ved jo, og I andre med, at jeg ikke kan fordrage, at I smider Affald fra jer nogen Steder. Affald maa enten graves ned eller tages med hjem, det er mit bestemte Princip. I har jo ogsaa alle jeres Madpapir i Rygsækken eller Lommen, ikke sandt?“

Et Par onde Samvittigheder fik travlt med at grave en sammenrullet Papirsklump op af nogle tørre Blade.

Frk. Winge lo. „Naa, det er jeres Begreber om Nedgravning. I er vellykkede — — — men bevares“. Tropsføreren saa paa sit Uhr, „Pigebørn, vi skal hjem“.

I en Fart var Troppen stillet op og paa Vej. Frk. Winge havde, uden at tænke over det, nok set, at Inge Ramstrup havde travlt med sin Rygsæk, men hun skænkede det som sagt ikke en Tanke.

Paa Hjemvejen vender hun sig pludselig om for at se efter en Bil, men der var en anden Ting, der fangede hendes Opmærksomhed. Hun saa en Bananskall beskrive en flot Bue gennem Luften og havde ude i Kanten af Vejen, og Bananskallens Udgangspunkt var Inge Ramstrups energiske lille Haand. Inge gik, sammen med to andre, i sidste Række.

Nu havde Frk. Winge i Almindelighed svært ved at blive vred, i hvert Fald over Smaating. Ingen af Troppens nyere Spejdere huskede at have set hende ophidset, men man anede dog og vidste gennem gamle Spejderes Beretninger derom, at Frk. Winge var en haard Hals, hvis hun endelig blev vred. Nu lod hun rolig Troppen marchere ned ad en lang Bakke. Inge gik og godtede sig over sin lille Sejr, da pludselig Tropsførerens Stemme vækkede hende.

„Inge!“

„Ja!“

„Kan du springe tilbage og hente det, du tabte oppe ved Viadukten“.

„Jamen — —“

„Gør, som jeg siger, det er Mening“.

Samtlige Spejderes Øjne stod formelig paa Stilke. Frk. Winges Øjne var skarpe og Tonen bestemt. Hvad var der sket bag

deres Ryg, De fik ingen Forklaring. Inge tridsede af, og Troppen fortsatte Hjemvejen i lidt langsommere Tempo.

Helt inde ved Byen indhentede en lille, forpustet Spejder de andre.

„Naa“, Frk. Winge saa igen rar ud, „fandt du det“?

„Ja“! Tonen var trodsig.

Tropsføreren saa rolig paa Pigebarnet, saa tænkte hun, at det var bedst at lade hende i Ro, til hun indsaa, at der kun var handlet retfærdigt imod hende.

Troppen traadte af paa Stationspladsen. Aile gav de Haanden og sagde „Tak for i Dag“, kun Inge stak af med det samme. Hun var gal — — „ond i Sulet“ — — og i hendes Lomme laa den infame Bananskall. Den var saamænd kold og klistret nok, men Inge syntes, at den ligefrem brændte hende, naar hun rørte ved den. Frk. Winge var ogsaa et Bæst, en Asen, en — — — naa ja, Inge tænkte flere Ting endnu om sin Tropsfører.

Lige udenfor det Ramstrupske Hus standsede hun. Hun havde efterhaanden arbejdet sig op til et sandt Raseri. Hun halede Bananskallen frem og kylede den hen ad Gaden, Den havnede ovre paa det andet Fortov. Et Stik af en ond Samvittighed gik igennem hende. Nogen kunde falde i den. Men Inge stak ind gennem Porten og smældede den i efter sig. Nu kunde baade Bananskall og Samvittighed blive udenfor. Hun var ligeglad. Saadan noget Pjat.

Nu er det imidlertid baade vist og sandt, at Inge slet ikke var saa overlegen en lille Pige, som hun gerne vilde give det Udseende af. Flere Gange i Løbet af den Lørdag Aften, var hun henne at løfte paa Rullegardinet for at se om Bananskallen laa der endnu. Hun kunde lige skimte den i Lygtelyset. En eller anden havde sparket den til Side. Nu laa den helt inde ved Husrækken.

Skulde hun alligevel ikke hellere hente den? Ingen vidste jo noget om det hele, saa ingen kunde drille hende for det.

„Nej“! Rullegardinet faldt ned med et Smæld, „spillemig nej“!

Den Nat sov Inge ikke godt. Længe laa hun lysvaagen og syntes stadig, at hun hørte Raab om Hjælp nede fra Gaden.

Var nu nogen gleden i Skallen? Laa der en og havde brækket Benet, eller laa vedkommende bevidstløs med et blødende Saar i Hovedet? Var der ikke nogen, der raabte om Hjælp? Inge sad ret op i Sengen og stirrede ud i Mørket. Fjerne Stemmer var at høre. Nej — heldigvis — nu brølede de en Sang, det var bare fulde Søfolk nede fra Havnen. Men nu — nu var der noget igen — — Inges Vindue vendte ud til Gaarden, saa hun kunde altsaa ikke staa op og berolige sig selv ved at se ned paa Gaden. Til sidst krøb hun dybt ned under Tæppet og faldt i en urolig Søvn. Hun drømte ustandselig — — uhyggelige Drømme — — til sidst om endeløse Glidebaner af Bananskaller, som Alverdens gamle, svagelige Mennesker skulde hen over, og hvor de ustandselig gled og faldt og slog sig. De jamrede og de blødte — — —

Hun vaagnede med et Skrig. Der var tændt Lys i Værelset, og hendes Mor stod bøjet over hende og klappede hendes Kind.

„Men Barn dog, drømte du“?

„Ja væmmeligt“, Inge skuttede sig. „Godmorgen, Mor. Hvad er Klokken“?

„Kun halv syv, du kan rolig sove en Timestid endnu“.

„Hvorfor er du saa tidlig oppe, Søndag Morgen, Mor“?

„Fordi Far og jeg maatte hjælpe med ved et lille Ulykkestilfælde for lidt siden.“

Det var gamle Sidse Marie omme fra Møllestien, der kom fra Morgenrengøring henne paa Jernbanen, og saa falder det gamle Skind lige her udenfor og brækker Benet. Vi hørte hende raabe, og kom derned i en Fart og fik hende baaret ind i Butiken. Nu er hun lige blevet kørt paa Hospitalet, og jeg vilde op og have noget mere Tøj paa, da jeg hørte dig ligge og stønne saadan i Søvn — — men Barn — — hvor du er bleg. Har du det ikke godt? Vi maa tage din Temperatur med det samme“.

Men der blev ingen Temperatur taget, for pludselig brød Inge ud i en forfærdelig Graad. Fru Ramstrup satte sig ned i Sengen bagved sin lille Pige og holdt hende tæt ind til sig, og da Graaden stilnede af, saa fik hun i Stumper og Stykker hele Historien om Bananskallen.

Fru Ramstrup saa alvorlig ud, mens hun sad der og beroligende strøg ned over Inges Haar.

„Laa den Skal lige udenfor Butiksdøren“?

„Nej — — — ovre — — udenfor Bagerens Dør — — omtrent“.

„Paa den anden Side af Gaden, Inge“?

„Ja — a“, Inge hakkede endnu Tænder af undertrykt Hulken.

„Saa, saa, min lille Pige — — vær nu lidt rolig. Nu skal jeg sige dig en Ting, saa er det ikke din Bananskal, der er Skyld i denne Ulykke, for Sidse Marie faldt her lige udenfor Fars Butik. Nu gaar jeg lige med det samme over og samler den grimme Skal op, for jeg tør ikke lade den ligge der, til du er blevet klædt paa, og saa staar du op nu med det samme, Inge, og bader dit Ansigt rigtig længe i koldt Vand, saa skal Mor tale med dig om Sagen, naar du er færdig“.

Den Samtale, som Fru Ramstrup havde med Inge lige efter Morgenbadet, resulterede i, at Inge lidt efter, slukøret og endnu noget tykøjet, listede hen til Frk. Winge for at fortælle hende hele Historien.

Frk. Winge sad lidt og saa tankefuld ud ad Vinduet, saa vendte hun sig mod Inge.

„Ja, ja, Inge, jeg burde vel være forfærdelig vred paa dig, dit lille, stivsindede Asen, men jeg er saa glad, fordi det ikke blev vor Bananskal, der blev Skyld i Ulykken, saa jeg vist ikke kan blive rigtig vred. Forstaar du rigtig, Inge, hvor taknemmelige vi maa være, fordi det gik, som det gik“?

Inge nikkede.

„Men vi maa vise vor Taknemmelighed“, vedblev Frk. Winge, „og det vil vi gøre ved, at vi tager os af Sidse Marie, saa længe hun trænger til det, og først og fremmest nu til Jul. Det kunde lige saa godt have været en Spejders Skyld, at hun kom galt af Sted, altsaa maa vi Spejdere hjælpe hende. Hun skal være den, der kommer til at nyde godt af vor Jule-good-turn, ikke sandt“?

„Jo“. Inges Ansigt klarede for første Gang lidt op.

Og Sidse Marie fik at føle, hvad en rigtig Spejder-good-turn vil sige. Mens hun laa paa Hospitalet, kom der hver Dag en Spejder og læste højt for hende, og ofte bragte hun Blomster og „Mundgodt“

med. Og da Sidse Marie endelig langt om længe kom hjem til sin lille Stue, saa fandt hun den ren og nydelig, og hverken i denne Jul eller senere glemte Troppen sit „Plejebarn“, Sidse Marie.

Men hvorfor det netop var hende, der var blevet deres „Plejebarn“, det fik Spejderne først at vide adskillige Aar senere. Den Historie holdt Fru Ramstrup, Frk. Winge og Inge for sig selv, lige til Inge — som Tropsassistent — en Aften fortalte den ved et Lejrbaal.

Decemberstemning.

Det er begyndt at skumre. — Ilden i Kaminen knistrer hyggeligt og kaster et varmt, rødt Skær ind i Stuen; Tante Sophie elsker at holde Skumringstime med sit Strikketøj mellem de flittige Fingre, og alt medens Staalpindene klirrer, drømmer Tante Sophie om Juleforberedelserne i hendes Barndomshjem. Hun husker, hvordan hele December Maaned var opfyldt af Forberedelser til Højtiden: hele Huset blev gjort grundigt rent og Ahnernes Billeder pyntet med duftende Gran og Evigheds-hedsblomster; der slagtedes til Helligdagene, og der bagtes, — ja, ih, hvor der bagtes! — Og til hvert nyt forberedende Arbejde, knyttede der sig en hævdvunden Tradition, der gav det hele saa festligt Præg. Om Aftenen læste Faderen Juleeventyr højt, mens Brødrene klippede Hjerter og Kræmmerhuse af broget Glanspapir, og Søstrene syede og strikkede de Julegaver, hvormed de „overraskede“ hinanden Juleaften. — Ja, dengang var December rigtig en Stemningernes Maaned! —

Tante Sophie holder Strikketøjet langt bort fra sig for med de langsynede Øjne at se, om det nu ikke snart er paa Tide at strikke Hæl. Nej, et Par Omgange endnu! —

Dengang hørte der ogsaa Sne til Julen; man hørte Kaneklokker fjern og nær, og tunge, dalende Snefnug gjorde Kirkevangsdringen Juleaftens Eftermiddag højtidelig. — Men nu! nu regner det jo altid i December, eller ogsaa falder der noget Sne, som egentlig ingen Sne er, noget Sne, som bliver til eet Søl og Ælte i Gaderne.

Tante Sophie synes i det hele taget, der er noget forkert ved December nuomstunder. Hun kan ikke lide, at man i Løbet af een Dag i en Gasovn kan frembringe alt det Julebag, man i hendes unge Dage var Uger om. Ja, Familien kan lige saa mange Gange, den vil, sige, at hun er gammeldags; men det var nu alligevel, ligesom man bedre havde fortjent Fridagene, og Festerne i Julen, naar man havde arbejdet hele Maaneden derfor! — Og saa er Juleudstillingerne, der allerede begynder først i December, altfor pompøse! Tante Sophie husker, hvordan hun som lille Pige kunde staa tryllebunden foran et Vindue, der i Anledning af den forestaaende Højtid, var pyntet med Papnisser og Vatklumper paa Sytraade. Hendes Niecer ler ad Vatklumperne og vil kun handle i Magasiner, der har gjort noget extraordinært ud af Julepyntningen. —

Strikkepindene klirrer. — —

Ja, og i de gamle, gode Dage arbejdede man selv hele December, ja ofte November med forresten — paa Julegaverne til Slægt og Venner. Og nu? jo, pyt! Nu gaar man blot ind i en Forretning og beder om en Gave til en syvaars Dreng, saa staar det til Ekspedienten at afgøre om en Bamse eller en Indianerroman er bedst skikket til det Brug. Julegaven mister sin Værdi, synes hun, naar den er lavet paa en Fabrik eller af en ukendt Dame i et Haandarbejds magasin. En Gaves Værdi ligger jo netop i det Arbejde og den Fritid, der er lagt deri. —

Tante Sophie er nu naaet til Hælen og maa tænde Lys. Rask ruller hun Strikketøjet sammen og sætter Nøglet saa fast paa Pindene, som vilde hun slaa fast, at rigtig Julestemning hører nu med til de Ting, der var. — —

Pludselig lyder det ganske Hus af en Dørklokkes altoverdøvende Kimen. — Tante Sophie kender den, — ingen andre end hendes Niece, „Spejderpigen“, kan faa Dørklokken til at præstere noget lignende, — og et Øjeblik efter er hele Stuen fyldt med hvirvlende Humør og Glæde.

„Tante Sophie!“ — siger Niesen pludselig, „Du maa ikke blive vred eller bedrøvet over, at jeg ikke faar naaet at sy noget til Dig til Jul, — for jeg har altsaa noget saa travlt! Et Par Gange om Ugen mødes

vi, Spejdere, og laver Legetøj til Asylbørnene og syer og strikker til fattige Familier og ensomme, gamle Mennesker. Jeg har virkelig tænkt paa at blive hjemme et Par Gange for at lave en Julegave til Dig; men — Du er jo ikke ensom, du, der har alle os — vel? og jeg vilde saa gerne gøre en ensom, gammel rigtig, rigtig juleglad!!! — Og tænkt, nu er der kun en Uge til Jul — skønt den sikkert vil synes som en hel lille Evighed! Tænk, jeg kom i Julestemning allerede den 1. December, da de første Juleudstillinger aabnede! — Uh, hvor jeg tror December vilde være en kedelig Maaned med alle sine korte, mørke Dage, — hvis man ikke havde Julen at se hen til!“ — —

Som en Komet er Niesen atter styrtet ud af den hyggelige Stue, — Tante Sophie stirrer efter hendes forsvindende Skikkelse dernede i den sivende Regn; og Tante Sophie smiler et lykkeligt Smil, for nu ved hun, at Julestemning hører ogsaa Nutiden til — — — trods Graavejret og Regnen. —

„Det er den lille daglige Dosis, der gør det!“

Spejdere — Landet over! Hvordan bruger I jeres Fritid.

Selv synes I sikkert nok, I bruger den umaadelig fornuftigt og anstændigt — synes maaske endog, at I er vældige Friluftsmennesker, fordi I Søndag Eftermiddag gaar en Tur 3 à 5 km. (Medens I snuer til 12 — i Stedet for ogsaa at bruge den kostbare Formiddag).

Men hvordan bruger I jeres daglige Fritid.

I, der har Kontorpladser el. l., hvad bruger I jeres Middagstid til? ? ? Intet rimeligvis! — og I vil paa det bestemteste hævde, at I intet kan naa ud over Spisningen i den Time eller 1½, I har fri. — Men hvis man vil naa noget, kan man naa meget.

Og I, der gaar i Skole endnu; hvad bestiller I, naar I kommer hjem, — klatrer Tiden væk.

Søg ud alle Mand. Det klarer og frisker

Hjernen; man er da i de Timer sin egen Herre, og man har godt af, af og til at mærke, at man er et selvstændigt Menneske.

Nu er det altsaa fastslaaet, at I alle kan komme en lille Tur hver Dag. Kan I ikke naa det i Middagstiden (men det kan I altsaa godt), saa kan I naa det om Morgen eller Aftenen.

Det, jeg saa gerne vilde give jer Færten af, er det Udbytte, I faar ved de daglige, ensomme Ture. Og naar I først har faaet Færten af dette, prøv da at tage jer en Tur en hel Søndag. Frygt ikke for, at I skal komme til „at kede jer“, Trav rundt — paa Kryds og paa Tværs, læg jer og indaand den friske Luft og lyt til Naturens Stemmer, og I vil længes efter den næste Søndag, I kan komme af Sted.

Det er dog ikke alene det, at I faar frisk Luft.

Nej, det er det langt større: at I efterhaanden kommer i Kontakt med Naturen, — at I ser den daglig, stadig forskellig; — at I ser den i Regn og i Solskin, i Storm og Stille, belyst af Maanen eller indhyldet i Taagesløret, eller med Solen glimtende i Morgenduggen.

Og jo oftere, I færdes, desto nærmere vil I føle jer knyttet til den — jo mere Fortrolighed vil I faa med den. Ensomheden, som før skræmte jer, vil fryde jer, og I vil længes efter disse Ture, som hver Gang er en Oplevelse.

Hvor ofte hører man ikke, at en Tur bliver opgivet, fordi den anden ikke kunde — „og alene gad man ikke, for hvad skulde man dog bestille“. Men lad os slaa fast, at I, i saa Fald, tager af Sted alene.

Og hvis du er bedrøvet, eller du er ualmindelig glad — da tag ud og udøs din Sorg og jubel din Glæde ud. Skal du tænke over en Ting, da søg ud og genemtænk den der. Og fordi du nu er i Kontakt med Naturen, da vil det gaa langt lettere for dig.

Og paa disse Ture, da faar du gennemtænkt Ting, som der ellers maaske kun blev ofret 5 Minutter paa — paa Grund af „Mangel paa Tid“ — paa disse Ture faar du taget Beslutninger. Man bliver saa idealistisk stemt, naar man færdes der, og ser Idealismen, som den findes, i den store Verden: Naturen.

Spejdere Landet over! Søg ud — brug jeres Fritid — klat den ikke væk — det er den for kostbar til. I staar med Benet inde i den skønneste Verden — faa det andet med, — giv jer selv helt til Naturen.

Søg ud — er Tiden kort, da cykel ud og smid saa Cyklen — trav rundt, læg jer paa Ryggen og lyt — lyt til Træernes Susen og Fuglenes Sang — lyt til utallige Lyde.

I aner ikke, hvad der venter jer, hvad I hidtil er gaaet Glip af, men indhent det forsømte. Nu staar vi midt i Vinteren, men selv om Markerne ligger mørke og sorte, og Skoven staar nøgen, da er der Størhed over det og Poesi i det — og dækker Sneen Marker og Træer, og Solen kaster sit Skær over det — ja, da maa man tage sig selv i Nakken for ikke at skribe af Fryd.

Søg ud alle — og lær jer at juble med Naturen.

Jeg husker en solfyldt Dag nu forrige Foraar, at jeg kom dragende tværs gennem Skoven, syngende af Glæde. Idet jeg trængte igennem et Par tætte Graner, for at komme ud til Vejen, stod jeg Ansigt til Ansigt med et Par Mænd. De saa mildt forbavsede paa mig, hvad maaske nok ikke var sært, og da jeg undskyldende sagde noget om, at det var pragtfuldt, nu kom Foraaret el. lign., sagde den ene, ja, nu varmer det helt godt. Jeg talte lidt med dem, men alt hvad disse havde faaet ud af det var, at nu varmede Solen, og det var dejligt! ! !

I skulde helst have lidt mere ud af det, — og det vil komme efterhaanden. I maa ikke vente straks at komme i Stemning og Kontakt med Naturen, men søg I trofast ud, da skal det komme, — men husk, „det er den lille daglige Dosis, der gør det“. Og een Ting til: for at faa det rette ud af det, saa maa man være ene. Kun hvis det er et Menneske, man har overordentlig stor Fortrolighed til og er knyttet til, kommer man i den rette Stemning. Over for andre kan man ikke i den Grad „gøre sig fri“ og „give sig hen“.

Der er vel een, jeg kommer i Konflikt med ved denne Artikel, nemlig Red; jeg vil derfor — for om muligt at undgaa denne — anbefale jer at tage en Revolver med

paa jeres enlige Ture — nej, det er sandt, den skyder man sig med i Haanden — nej, en **vældig** Hund, der paa givet Befaling æder en hel Bande Røvere — og som lader Skovenes og Markernes Vildtbestand i Fred. (Altsaa en meget ideel Hund) (og sjælden).

For dog at redde lidt af „Banditternes“ Ære vil jeg føje til, at jeg aldrig har mødt eller er blevet forulempet af nogle, skønt jeg har færdedes mange Timer ene og sovet mange Timer væk, hverken medførende Hund eller Pistol, kun „bevæbnet“ med en Thermoflaske med Kaffe.

Altsaa: Søg ud!! — alle!! — ene!!!!

...le.

Pylle — Pylle — du er uforbederlig. Nu har jeg trofast beslaglagt dine revolutionære Naturartikler i flere Aar, og dog bliver du gladelig ved, men ved du af, at vi begge har opnaaet noget ved den Methode, for dine Artikler er blevet bedre og bedre, og denne er altsaa saa uimodstaaelig, saa den kommer i Bladet. Men Tak fordi Hunden kom med. Red.

Tilegnet Spejderne fra Sannholm.

Sommeren 1927.

Lidt kulsort Muld —
 En forkullet Pind,
 Flammerne borte —
 forlængst ulmet ind.
 Intet Forsøg paa at kalde dem frem —
 intet Forsøg paa at tænde igen.
 En Maaned tilbage —
 maaske to eller tre,
 Aftenfred laa over Landet,
 da kom ned fra Sannholm en Flok —
 lad mig se —
 Spejd're, der nærmed' sig Vandet.
 Pigeboern klædt kun i blaat og rødt,
 Kammerater — Veninder i surt og i sødt,
 de smed sig i Græsset,
 de lejred' sig rundt
 omkring Baalet, —
 de stak i en Vams eller Frakken,
 de vidste, som Spejd're,
 det er ikke sundt
 med Dug eller Havgus i Nakken,
 og saa tog de fat jo med Skraalet.

Baalet, det flammed',
 og Bajadsen, hun strammed'
 sig op til Dyst og til Daad,
 hun næsten forskreg sig,
 men hentet' Sukces sig,
 mens Krøllerne viltet om Ho'det la' Raad.

De andre — de mange,
 jeg kender ej Navn,
 de nynnede', de sang,
 de agerte —
 aplauderte
 gjorde Lykke —
 blev generte.

Bagved „Snoren“, et Par Favne,
 laa iblandt de andre „Ravne“
 en der før var blaa og rød, —
 nu i Ægtestandens Skød,
 denne ene, det var mig,
 alt i mig — det næsten skreg
 for igen at være did —
 Spejder en Gang, Spejder altid. —

Spejderstemning,
 Spejdераand —
 ej Kommando,
 Haand i Haand
 bidrog alle

store — smaa
 til at gøre Aft'nen festlig —
 til at give sig og andre
 Pust om Livets stille Fred,
 saa at Publikum'et „næstlig“
 selv sang med;
 da til Slut saa helt piano
 Flokken slutted' af for hjem at vandre.

Lejrbaalet — det har talt,
 sat sit Præg paa unge Pigesind, —
 sødt de slumred' ind —
 Spejderlivet bedst af alt. —

Aften efter Aften
 Skaren kom igen.
 Ende dog det fik,
 som Tiden gik, —
 nu er kun tilbage —
 lidt kulsort Muld —
 en forkullet Pind,
 som forlængst er ulmet ind,
 af Minder fuld
 om glade Spejderdage.

Karen.

Hun var ogsaa en af de gode gamle.
 Red.

8. Københavns Bazar og Tropsfest 6. November 1927.

Paa en mystisk Maade havde Pressen faaet nys om vor Bazar, saaledes at en Fotograf, Lørdagen forinden, arriverede og tog ovenstaaende Billede. Han spurgte interesseret, om han var den første Fotograf, der indfandt sig, hvortil vi naadigt svarede ja, og tænkte stille ved os selv „ogsaa den eneste“.

Vor længe, med Spænding, imødesete Bazar forløb over al Forventning. Klokken 9 $\frac{1}{2}$ Søndag Morgen opmarcherede vi med alt Klunset, der herskede stor Nervøsitet og vild Uorden, men efterhaanden ordnedes Forholdene under *Lises* myndige Haand og Blik.

Allerede Klokken 11 $\frac{1}{2}$ kunde vi orientere os, hvorefter vi med Sindsro kunde gaa over til Generalprøven paa Underholdningen, der paa sidste Tropsmøde var en forfærdelig Fiasko, (Sangen var falsk, hvad

der nu engang er *Lises* ømme Punkt). Men vi kunde da alle gaa beroliget hjem til Frokost.

Lidt før 2 samledes vi igen i de selskabelige Lokaler paa „Gimle“. Vi var rørte og overraskede. Tænk! al den Pragt havde vi frembragt. Ved første Blik aabenbarede Boden sig for os i al sin Herlighed, der var Overflod af nyttige Genstande, som vi alle havde bidraget til, især de smaa 10—11 Aars, som kun havde været Spejdere en Maaned, havde været vældig flittige. Lakarbejder, Daisymaatter, Tændstikæsker pynsede med Crepepapir, og Lakblomster en Masse, Silhouetter og Pergamentskærme forfærdigede af *Ingeborg Howitz*. Nogle smaa Cigaretbægere vakte Begejstring, ved nøjere Eftersyn viste det sig nemlig, at en velvillig Spejderfar havde fyldt dem med Cigarer, saa der blev rivende Efterspørgsel. Jeg kan

saa levende sætte mig ind i, at Udenforstaaende tror, at vi Spejdere ruller Cigarer i vor Fritid.

En herlig Mascot savnede sin Ægtefælle, idet „Kunstnerinden Pjusk“ uheldigvis „havde kommet til“ at spise Ingredienserne (Planuts) til Hoved, Arme og Ben.

Men vi gaar videre i Teksten: Fiskedammen!

rigt og flot udstyret i Crepepapir. — Orange og røde Vidunderfisk med de herligste Finner, i det hele taget, alt hvad Hjertet kunde begære i Retning af Snapshots fra de store Dybder; ovenover lokkede en kæmpemæssig Vandmand, og „kun 10 Øre, Gevinst hver Gang“. Der fandt rivende Afsætning Sted.

Elly Jacobsen stod for Chokolade-Boden, hvor hun havde lavet alt selv, hun konkurrerede stærkt med Anthon Berg.

Ikke mindre end to Tombolaer, ogsaa med Gevinst hver Gang, lokkede „Publikummerne“ med alskens rare Ting, saasom kunstige Blomster, Lilleputlegetøj, Dukker, Bastarbejder osv.

Sidst, men ikke mindst, prangede den store Plakat med Sølvlilierne, hvor man for en, til Hundrede Øre kunde vinde, en smukt broderet Kaffedug, en Pude i Læderplastik, eller en stor hæklet Pudeskammel. Handelen gik strygende, der var godt Humør paa begge Sider af Disken, de generte Spejdere overraskede med en hidtil ukendt Veltalenhed.

Saa kom Festens Clou: Underholdningen, der indledtes med en nydelig fremsagt Prolog.

Sang vekslede med Optrin af saavel store som smaa. En Parodi paa en Samariterøvelse vakte vild Jubel, og de smaa røbede et virkeligt Talent ved Fremførelsen af „Flugten til Amerika“.

Howitzerne spillede paa Harmonika, vi andre sang Omkvædet, som først blev præsenteret os til Generalprøven.

Det formindskede ikke Stemningen, at Lejrbaalet pludselig gik ud, eller at smaa Tilskuere raabte højt og tydeligt ved Genkendelsen af Søstre blandt de optrædende. Divisionschefen bærede os med sit Besøg.

Klokken 6 kunde vi se tilbage paa en, i alle Maader, tilfredsstillende Dag, og modtog Tropsraadets Ros for det smukke Resultat i Betragtning af, at vi er saa faa.

Om Aftenen belønnedes vort Arbejde med et fornøjeligt Bal.

Lidt pinligt virkede det i Begyndelsen, at Musikken ikke indfandt sig, men *Nimmers* og *Elisabeths* ihærdige Anstrengelser kronedes med Held. Klokken 10¹⁰ modtoges en „ny Spillemand“ med stormende Jubel, og Ballet fik den rette Kulør.

Indtægten af Foretagendet fordeles paa Husflidsfond, Tropslokale (Lys) og vor Jule-good-turn, eventuelt Musikalier.

Fra

„Flensborg Pigespejdere“.

I ved alle, at der her i Flensborg, Byen lige Syd for den nye Grænse, findes en stor Pigespejdertrop paa 40 Spejdere. Tropen stiftedes i Aaret 1921, og der staar endnu i vore Rækker, Spejdere, der begyndte for 6½ Aar siden, saa vi er lige ved at blive gammel i Gaarde. Vi havde forrige Aar en smuk 5-Aars Dag, hvortil vi havde indbudt Kammeraterne fra Sønderborg, Aabenraa og Tønder. Af og til har vi lidt Forbindelse med ovennævnte Troppe, idet vi har været paa Besøg i Sønderborg, ligget i Lejr sammen med Aabenraa Trop og været til Faneindvielse i Tønder.

Det har altid været til stor Opmuntring for os at komme over Grænsen og være sammen med Kammeraterne derovre. Enkelte af vore Spejdere staar endnu i Brevveksling med den Pigespejder, de har været indkvarteret hos.

Uge for Uge samles vi til Patrulje eller Tropsmøde i vort Tropslokale i det danske Ungdomshjem i Mariegade. Sædvanlig ligger det, der arbejdes med, særlig indenfor Spejderfærdighedernes Omraade. I den sidste Tid er der dog lagt noget andet, noget nyt, ind i Patruljemødernes Arbejdsplan, som Spejderne nu gaar op i med Liv og Lyst. Alt imens de gode, danske Sange, deriblandt mange Spejdersange, lyder ud i Tropslokalet, er flittige Spejderhænder travlt optaget med al Slags Haand-, Kurveflektings- og Bastarbejde til en Bazar,

der tænkes afholdt den 5. Februar 1928 sammen med de herværende Drengespejdere.

En Del af Overskudet skal gaa til „Dansk Skoleforening, Flensborg“, men Spejderne selv haaber, at der bliver en god Skilling til overs til dem selv. Baade Pige- og Drengespejderne savner stærkt Midler til at forny deres slidte Uniformer, der til Dels ogsaa er ved at blive for smaa. (Uniformerne er Troppens Ejendom). Men der er ogsaa mange andre Ting, vi gerne vilde have Midler til, det kender enhver Trop Nord for Grænsen sikkert nok.

Vi ved meget godt, at der tidt kaldes paa Jer Spejdere i Danmark. Men dette til Trods, vilde vi dog gerne rette en Forespørgsel til alle danske Pigespejdertropper, om de kunde have Lyst til at være med i Arbejdet for vor Bazar.

Hvis dette viser sig at være Tilfældet, saa vilde vore Spejdere sikkert med dobbelt Iver skynde sig med de Ting, de er ved at lave.

Kunde en Pigespejdertrop tænke sig at række en hjælpende Haand, vil et Brevkort herom til undertegnede, Adr.: „Der Schleswiger“, Padborg, være tilstrækkelig til at faa nærmere Oplysninger. Maaske vilde en eller anden Trop f. Eks. overtage Salget af nogle Lodsedler blandt Troppens Medlemmer eller Bekendte eller sætte en Ære i at lave et Haandarbejde eller lignende til Brug ved Bortlodningen.

Det skulde glæde mig, om jeg modtog mange Forespørgsler og om de danske Pigespejdere paa denne Maade vilde være med til at hjælpe det danske Spejderarbejde Syd for Grænsen frem.

Med dansk Spejderhilsen,
paa „Flensborg Pigespejderes Vegne,
Hanna Petersen, født Lausten.

Husflidsarbejder.

Lakkeramik.

Hertil kan anvendes Vaser, Skaale, Krukker etc.

Tyndt Glas er at foretrække, da det tykke let springer under Lakningen.

Man kan enten bruge en enkelt Farve

eller flere sammen. Lad os prøve en flad Glasskaal med f. Eks. 2 Farver, Guld og højrød.

Opvarm først Glasset lidt, stik derefter Lakstangen ind i Flammen og sæt nogle Klatter af paa Glasset, lidt af hver Farve og drej derefter Glasset rundt over Flammen, indtil Lakken er løbet jævnt ud, saaledes bliver man ved, indtil hele Skaalen er dækket. Kun den udvendige Side dækkes med Lak, idet Lakken skinner igennem Glasset paa den indvendige Side.

Dennisons Lak er det bedste og letteste at anvende til dette Arbejde.

Materiale hertil: 1 lille Spritlampe, 2 smaa Stænger Lak.

Pyntede Blyanter.

Af det sammenlagte Dennison Crepe klipper man ca. 1½ cm bred Strimmel. Denne Strimmel vikler man nu fast om den ene Ende paa en almindelig Blyant, saadan at den kommer til at danne et Hoved. Derefter klister man en lille Oblat, forestillende et Ansigt, paa og vikler derefter uden om denne, saa det kommer til at ligne en Turban, og Oblatens yderste Kanter dækkes. Inden man er helt færdig med Turbanen sættes en lille Fjer fast i Nakken.

Derefter snor man Resten af Strimlen ned ad Blyanten mod dennes Spids og gør den fast med en Smule Klister.

Saa er Hovedet og Kroppen færdig.

Saa tager man en anden Kulør Crepe. Et Stykke 13×10 cm og lægger om paa den brede Led, saa man har Størrelsen 4×10 cm, saa det danner et 4-dobbelt Lag. Derefter klipper man det som en Spids og folder det ud, saa det danner 4 store Tunger. Dette Papir lægges nu i Læg oppe ved Hovedet og der, hvor Takkerne hører op, rulles en tynd Strimmel om, denne forestiller Hals. Det øverste bøjes ned, saa det bliver en Slags „Pibekrave“. „Bladene“ strækkes paa Midten, saa det buer lidt. Man kan saa med en ganske tynd Strimmel Crepe lave et Mønster ned ad Blyanten.

Pyntetændstikæsker.

Skær to Stk. Karton (man kan f. Eks. benytte gamle Prospektkort hertil) lidt

større end Tændstikæsken. Beklæd dem med kulørt Crepepapir (Dennison). Fastgør Papstykkerne paa hver Side af Æsken. Ovenpaa det ene Stykke Pap paa Midten sætter man en lille Buket Blomster af Lak, f. Eks. 3 grønne Blade og 4 smaa Blomster i forskellig Farve. Enderne af Æsken kan man broncere, hvis man yderligere vil gøre den fiks. Hertil bruger man Broncetinktur og Guldbronce. Det sidste røres ud i det første og paasmøres Enderne af Æsken. Der tages kun lidt ad Gangen i Brug, da der bruges meget lidt til en Æske, og det ikke kan bruges mere, naar det først er blandet og er blevet tørt.

Lakblomsterne:

De grønne Blade er aflange Klatter, der klemmes ned gennem Midten med en Kniv, og Blomsterne laves af smaa Lakkatter, hvori der klemmes 3 smaa Blade, idet man samtidig med, at man klemmer ned, trækker lidt ud til Siderne. En lille Klat gult Lak anbringes i Midten af Blomsterne.

Boganmeldelser.

Estrid Ott: „Tonni paa Tourné“.

Bladets første Redaktør, *Estrid Ott*, har paa sit kvikke og naturlige Sprog i „*Tonni paa Tourné*“ skildret en 16-aarig Kunstnerinde, der, trods den Opsigt og Beundring hendes Talent vækker, ikke mister sin dejlige Naturlighed og barnlige Glæde over sine egne „guddommelige Paafund“ og Narrestreger. Selv om Stoffet indeholder et Par Usandsynligheder, og der maaske psykologisk set kunde gøres noget mere ud af „*Tonni*“ — er „*Tonni paa Tourné*“ saa absolut en læseværdig Bog — og en god Julegave.

Helen Hempel: „Præriepigen“.

„*Præriepigen*“ er en virkelig morsom Bog om en ung Pige, der fra „*Prærien*“ kommer til Danmark, hvor hun i Kostskole vil leve paa samme Maade, som hun er vant til — holdende Hest, Hund og sort Tjenestepige. Bogen er kvik og fuld af fornøjelige Episoder.

Turneringen.

Paa Grund af misforstaaet Tjenesteiver hos Redaktøren er der som Slutning paa Afsnittet om Korpsturneringen kommet til at staa:

Hvis nogen ønsker at stille yderligere Spørgsmaal angaaende ovenstaaende, saa indsendes disse til *Frk. Hanna Holmblad, Spejderskolen*, og alle Besvarelser vil saa foreligge i Bladet i Januar. Senere Forespørgsler tages der intet Hensyn til.

Dette udgaar fuldstændig.

Chefen.

NB!

I Januarnummeret af „*Pigespejderne*“ foreslaar Redaktøren, at de Rapporter Divisioner indsender til Bladet, skal være mere sammenarbejdede, saa at kun det væsentligste kommer med. Nogle Divisioner har straks lagt sig efter den nye Form, mens andre lader til at mene, at deres Arbejde er saa meget større end de andres — og nødvendigvis maa være af Interesse for alle. — Hvis nu alle Divisioner begyndte det nye Aar med at være beskedne og indsendte Rapporter efter Sjællands Divisions Mønster, vilde vi indvinde mindst en Side, der kunde bruges til noget mere morsomt end denne Række af Data, — der naar alt kommer til alt, kun har Interesse for enkelte Troppe. —

Medarbejder ved Bladet.

Landet over.

Københavns Division.

Rapporter er indløbet fra alle Troppe. 2. *Kbhvn.* samler og syer Tøj til husvilde Børn i Ingerslevsgade. 3. *Kbhvn.* har den 20/11. fejret sin 10 Aars Fødselsdag, ved hvilken Lejlighed *Kirsten Clauson-Kaas* faar Sølvmedaillen for sit gode Arbejde i

Korpsset. 5/11. Tropsfest med 1. Ordurp=Drengespejder=Trop. Der afholdes Børne- og Sygeplejekursus. 8. Kbhvn. havde den 6/11. en vellykket Bazar med Tombola, Fiskedam og Underholdning.

For Divisionschefen

Annasofie Elmquist,
fung. Divisionsadjutant.

Hellerup Division. Novbr. 1927.

6. Divisionen samlet paa Gl. Hellerup Gymnasium, hvor Dommerne giver Kritik over Turneringen. Bekendtgørelse af Resultaterne. Præmieuddeling og Overrækkelse af Divisionsfanen til den vindende Trop: 3. Hellerup.

2. og 3. Hellerup Trop. Tropsmøde: Højtlesning, Demonstration: Hvordan Kvinder kan værges sig! Aftaler om Husflid og Julegood-turn og Julefest. Tropstur i Dyrehaven.

Holte Trop. Arbejder stærkt paa alt til Bazar i December Maaned.

Ryvangen Trop. Tur til Søborg og Emdrup. Forbereder en Aftenunderholdning i Januar.

2. Østerbro. Spejderne fortsætter Uddannelsen til Seniorspejdere.

1. Østerbro. Patruljeførermøde. Rakstra overtaget Troppen, da begge Assistenterne er bortrejst.

Nærum Trop. Den 8. Diskussion: „Er det i ethvert Tilfælde rigtigt at tale Sandhed“. Den 16. Tropsfødselsdag i Søllerød Kro, — festligt Samvær. Tur til Eremitagesletten.

Patruljerne arbejder alle Steder jævnt, ud over Prøverne dyrkes: Rebsvingning, et enkelt Sted Tarso Kursus, Korttegning, nogle syr Moccasiner og splejser.

H. Mønsted,
Sekretar.

Sjællands Division.

Rapporter indgaaet fra Roskilde, Slagelse, Vordingborg, Birkerød og Frederiksværk. Alle Troppene arbejder paa Spejdertræning og ivrigt med Husflid. Vordingborg holder Husflidsudsalg. Birkerød lærer at male paa Urtepotter og Keramik. Enkelte Ture. — En ny Trop er oprettet i Kalundborg med Lærerinde Frk. A. M. Andersen som Fører, og 17 Spejdere. Rapporter mangler fra Præstø og Stege.

Fyns Division.

Odense Trop.

27/11. Udstilling og Salg af Spejderarbejder paa Industripalæet til Fordel for Husflidsfondet. Nogle Duelighedstegn var demonstreret ved forskellige Arbejder, og der bortloddedes en Spejderdukke. Ugentlige Husflidsmøder med Arbejde til Salget. 1 Afgang.

Svendborg Trop.

26/11. Tropstur til Kristiansminde. 30/11. Husflidsmøde. Ugentlige Patruljemøder med Træning til 1. og 2. Kl. Prøven samt Samariterkursus. 1 Afgang. 1 overflyttet.

Faaborg Trop.

20/11. Salg af Armeniermærker med efterfølgende Chokoladegilde. Ugentlige Patruljemøder med Træning til 1. Kl. Prøven og Husflid.

Korinth Trop.

Ugentlige Lejrbaalsaftener med Diskussion. 10/11.

Forevisning af Film, taget paa Skolen sidste Sommer. 6/11. 1. Patrulje Tur med Træning til 1. Kl. Prøven. 2. Patrulje. 4. Spejdere har taget Rekrutprøven, træner til 2. Kl. Prøven. 3. Tilg. 2 Afg. Middelfart Trop.

6/11. Marchtur, 14 km paa 13/4 Time. 27/10. Tur med Signaler og Leg. Ugentlige Patruljemøder med Træning til 1. Kl. Prøven.

1. Årø Trop.

6. og 9/11. 7 km Tur paa en Time. Ugentlige Tropsmøder med Samarit, Sang og Folkedanse. 4. Spejdere lærer at spille Banjo og Mandolin. 1. og 3. Patrulje træner til 1. Kl. 2. Patrulje til 2. Kl. Hele Troppen arbejder med Husflid, der skal sælges for Jul. 2 Afgange.

Rudkøbing Trop.

Den 7/11. Solgt for 100 Kr. Lodsedler paa en Spejderdukke. Hver Søndag spiller Troppen Haandbold, hver Uge Husflidsmøde og ved Patruljemøderne Træning til 2. Kl. Prøven. 2 Tilgange.

Eva Krabbe,

fung. Divisionschef.

Sydjyske Division. Novbr. 1927.

Aabenraa Trop.

19. Patruljekonkurrence i Kurvefletning. Dommere var Hr. Adjunkt Kjeldsen og Tropsraadet. 4. og 3. Patrulje opnaaede flest Point.

19. 2. Udsalg af Husflidsarbejderne fra Tropslokalet efter at Tingene havde været udstillet et Par Dage i Købmand Jessens Vindue. Hver Patrulje havde sin Bod og solgte for henholdsvis 42; 95 — 33, 25 — 67, 45 — 71, 37 og 25, 25 Kr.

1. og 30. Førermøder. Ugentlige Patruljemøder. **Esbjerg Trop.**

6. Tropstur. 5. Spejdere gik lagttagelse til 1. Kl. Prøven i øsende Regnvej. Resten trænede til 2. Kl. Prøven.

12. Fejrede Troppens Fødselsdag. Parade og Lejrbaal med Underholdning. Først „Sømandens Dag“, derefter „en meget lille Kat“ og „Der var en god, gammel Bondemand“.

21., 27. Husflidsmøder.

Troppen har faaet Lov at holde Møder paa Forberedelsesskolen.

1. **Fredericia Trop.**

Der arbejdes med Husflid. 1 indm. 1 overg. til 2. Trop.

2. **Fredericia Trop.**

19. Ved en Højtidelighed aflagde 4. Spejdere Løftet og fik udleveret Uniform.

Ugentlige Patruljemøder.

Haderslev Trop.

15. Inviteret til fælles Kaffebord som Tak for Hjælpen til Bazaren. Vi solgte Bunker af Lodsedler, stod ved Tombola osv.

29. Tropsmøde. Drøftede mulig Deltagelse i Turneringen 1928.

1 Førermøde. 3 udmeldt.

Kolding Trop.

Troppen er indmeldt i Ungdoms Røde Kors. 6. deltager i Samariterkursus.

8. Tur til Kobbelskov.

11. Tropsmøde.

Ugentlige Møder med Træning til 1. og 2. Kl. Prøven. 3 indm. 1 overg. til Vejle K. F. U. K.

Ribe Trop.

- 7. Husflidsmøde. Tropsføreren læser højt.
- 13. Tur til Plantagen. Samariterøvelse.
- 26. Møde med Diskussion.
- 27. Deltog i Drengespejdernes Underholdning og Bal.
- 30. Jule-good-turn diskuteret.

For Divisionen

*Inger Koppel.**Sønderborg Trop.*

I November Maaned har Troppen arbejdet med Husflid, dels for at faa nogle Ting til Husflidsfondet, og dels for at kunne udstille og sælge Arbejder til Fordel for Troppens Sommerturn. Der er forarbejdet 3 store Ting; Overskudet af disse skal gaa til Husflidsfondet, desuden er der lavet en hel Del mindre Ting; disse sælges uden megen Fortjeneste, da Udstillingen nærmest er tænkt som en Agitation for Pigespejderbevægelsen. Husflidsarbejderne har Troppen faaet Lov til at udstille i Manufakturhandler J. H. Kocks Vindue (paa det bedste Forretningsstrøg i Byen) og herfra finder ogsaa Salget Sted, idet Hr. Kocks Datter, en gammel Spejder, forestaar det. — Som Følge af Husflidsarbejdet har der ikke været noget Patruljearbejde.

Eva Riis Hansen,
Tropsfører.

Midtjyske Division.

Rapporter indgaaet fra *Odder Trop* (4 Spejdere indmeldt), *Hobro* (1 Spejder indmeldt) og *Horsens*. *Odder Trop* har Samariterkursus eller Møder og Ture med Spejdertræning. Rapport mangler fra *Silkeborg*.

*Nørrejske Division.**Asaa Trop.*

Ugentlige Patruljemøder med Træning til 2. Kl. og Kurvffletning.

Hals Trop.

Ugentlige Patruljemøder med Maling, Tapetsering og Fernisering af alt i Tropslokalet, samt Forberedelse til Troppens Fødselsdag.

Aalborg Trop.

2/11. Tropsmøde, Husflid og Lejrbaalsunderholdninger.

5/11. Prøve paa Wia — Wua — Wampo og bagvendt Gymnastik.

6/11. Sceneprove paa Lejrbaalsunderholdninger til Bazaren, de overværes af Tropsraadene. Rulle Tombolanumrene.

9/11. Tropsmøde, Husflid, Spaadukker, Underholdninger.

11/11. Sangprøve. Sortering af Bazargenstande. Fribilletter m. m. Prøve paa Samariteropvisning og Flugten til Amerika.

12/11. Bazaren forberedes i Salen, og der holdes Generalprøve paa Underholdningerne.

13/11. Bazar fra Kl. 15—25. Overskud til Tropsflidsfondet.

14/11. Oprydning efter Bazaren.

17/11. Troppen er indbudt til Møde af „Ungdoms Røde Kors“.

24/11. „Skipper Clements“ Trop havde indbudt Troppen til Spejderbal med Underholdning og Standerindvielse. Smuk Fest!

25/11. Førermøde. Plan for Jule-good-turn.

27/11. Sporingstur med Samarit, Signalering.

1 Spejder udmeldt. 1 Spejder bortrejst.

Ville Buchwald, Divisionschef.

Vendelbo Division. Oktbr. 1927. (Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

10. Deltagelse i Divisionschefsmøde paa Spejder-skolen.

Hjørring Trop.

2. *Merete* vækkes paa sin Fødselsdag med Trommer Kl. 7. Sang og Blomster. Flaget hejses, og der udbringes Leve for *Chefen*, der har Spejder-Fødselsdag. Tur. 2 Førermøder. 2 Spejdere udm. (Bortr.) *Skagen Trop.*

Tropsfører *Fru Sørensen* bortrejst. Patruljearbejde. Troppen ledes indtil videre af Tropsassistent *Anna Bindsløv*.

Brønderslev og Frederikshavn. Ingen Rapport.

Hjørring Trop. Novbr. 1927.

1 Møde og 2 Ture. Troppen har en Stand paa Husmoderforeningens 3 Dages Udstilling og sælger Lodsedler og Programmer.

2 Spejdere udmeldt.

Frederikshavn Trop.

1 Tropstur. Ugentlige Patruljemøder.

Skagen Trop.

Frk. Annie Clayre Christensen — tidl. Hvidegaard — udnævnt til fung. Tropsfører. 1 Tur. Patruljearbejde.

Brønderslev. Ingen Rapport.

Merete Kloch, Divisionschef.

*Vestjyske Division.**Lemvig Trop.*

Chocoladegilde hos en Spejder. Møde hos Tropsføreren for de som skal tage Rekrutprøven. Hver Fredag Husflidsarbejde.

Ringkøbing Trop.

I Anledning af Aftenunderholdningen afholdes Fest i Lokalet. Tropsraadsformanden og flere andre var inviteret. Tropsraadsformanden talte til Spejdere om „Svinedrengen“, der, som Gave til Prinsessen, sendte en Fugl og en Rose, som blev forsmaaet. *Frk. Musmann* vilde hermed vise os at skelne mellem det ægte og det uægte, det gode og det dårlige, som Prinsessen jo ikke gjorde, men som ogsaa maatte lide for det. Efter Kaffeboardet overrækkes der Tropsraadsformanden en Buket og en Kurv med Frugt. Hver Patrulje faar 10 Kr. af Overskudet. Senere Dans og Leg. Deltagerne i „Svinedrengen“ fotograferes. Kirkegang, hørte *Sudanmissionær Dr. Brønnum*, Roskilde. Ugentlig Husflid. Kurvffletning. 1 Førermøde, Drøftelse af Korpsturneringen, Juletræ og Forældrefest. Program for Decbr. lægges. 1. Patrulje ugentlige Møder, Eftermiddagstur til Voldbjerg Plantage. 2. Patrulje ugentlige Møder, Eftermiddagstur til Nymølle. 1 Tilg. *Hurup Trop.*

Tropsføreren og 4 Spejdere til Eksamen i Samariter. 1. Patrulje Husflid (Tarso). 2. Patrulje Husflid og Træning til Rekrutprøven for de 2 nyindm.

For Divisionschefen

Helga Thomsen, Divisionsassistent.

TROP SHUNDEN TEGNER OG FORTÆLLER

Vinderen fra sidste Gang blev *Lisbeth Biering*, Rosengade 18, Sønderborg. Præmien blev en Spejderlommebog. Denne Gang bliver det en *Dolk*, saa lad mig se, at I hænger i.

Vil I gerne have Løsningerne i de følgende Blade, saa skriv lidt derom, naar I sender Løsningerne ind.

Vov—vov.

Rebus.

1. Fejl 10—10 Strid 10—10 Fejl.

2. A.

Begravede Pige- og Drengenavne.

1. Hun springer paa Hovedet i Vandet.
2. Vi maa liste gennem Gaarden i Dag, for Karlen ligger syg.
3. Jeg slog Jordklumperne itu med Stenen.
4. Skræddersvenden slog en Knude paa Traaden.

I den første Sommerlejr.

En ældre Spejder (til en lille Spejder, der lige er ankommet til Lejren): „Har I Klemmer med“?

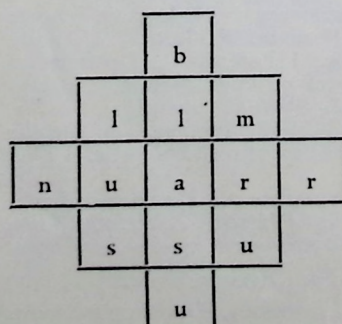
Den lille Spejder (med alle Tegn paa Forfærdelse) „Nææ, sku' vi ha' det? Kan vi ikke bruge Sikkerhedsnaale“?

Bob.

Kryds- og Tværs-Opgave.

	1	2		3	4	
5			6			7
8					9	
		10		11		
		12				
13	14				15	
16		17		18		
	19			20		

Diamantgaade.

Bogstaverne ombyttes saaledes, at de danner baade lodret og vandret:

1. Et Bogstav.
2. Betegner en Modsætning.
3. Findes paa denne Side.
4. „Kun“ paa Tysk.
5. Et Bogstav.

Vandret:

1. Flittigt Dyr.
3. Drengenavn.
5. Sommerfrugt.
8. Verbum.
9. Husdyr.
10. Pigenavn.
12. Biflod til Rhinen.
13. Talord.
15. Ferskt Vand.
16. Udbrud.
18. Sund og forfriskende.
19. Bindeord.
20. Skynd dig.

Lodret:

1. I Snedkerværksteder.
2. Paa Kobber.
3. Drengenavn.
4. Vandløb.
5. Efternavn.
6. Frugt.
7. Til Sejlads.
10. Som 20 vandret.
11. Udtraab.
14. Paa Foden.
15. Fisk.
17. Som 19 vandret.
18. Insekt.

Køb Jeres Julegaver
i
Lembckes Friluftsudstyr,
Nørregade 15.

Sportskælker fra 7,50. Børneski fra 8 Kr. Voksne Ski fra 12 Kr. Børneski-stave fra 2,50. Voksne Skistave fra 4,50. Tennisketchere fra 12 Kr. Skøjter fra 4,50. Arktiske Sweaters (svære, graamelerede) fra 6,50 til 11,50. Finske Dolke 2,00, 3,25, 4,00, 5,75. Knive til Bæltet med 6 Dele 2,50 og 3,00. Bælte-punge 75, 1,00, 1,25. Kompasser 65, 1,25, 2,00 3,25 og 5,00. Kortmaalere 2,50 og 3,00. Korttasker 2,00 3,85, 4,75 og 7,50. Lejrlommelygter 2,50. Spisebestik 1,50. (4 Stk. i Pose). Syetuier til Tasken 45 Øre. Gummi- og Lærredsvandfæde 2,00. Rygsække, Regntøj, hvide Sweaters, Ridebenklæder, Redningsreb, Patrul-jestandere, Signalfag og iøvrigt alt til Spejder-, Lejr- og Friluftsbbrug. — —

A/s Lejr- og Spejderhuset,
Nørregade 15,
København K.

Dr. Højens Døtre, af Johanne Marie Willer, er en god Julegave.

DET ER SNART JUL!

HUSK at anvende Korpsets
nye Julekort i Aar. De faaes
paa Spejderskolen og er billige.

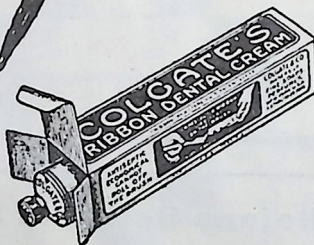
**Brug Spejderbogen og Sangbogen som
Julegaver til Spejderkammerater.**

Til
enhver velordnet
Spejder-
lomme
hører en Æske
Leo 33.
De smager godt, for-
frisker og klarer
Stemmen.

Køb
til enhver Tid
Danske
Varer.
Det er ligefrem
din Pligt.
De er i Længden
bedst og
billigst.

SPEJDER!
*Er Du væbnet til
Tænderne med
Colgates Tandpasta?*

Send **gratis** Prøve
Colgates Tandpasta til

COLGATE & CO
STRANDGADE 34
KØBENHAVN K.

Redaktør: *Fru Johanne Marie Willer*, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: *Spejderskolen Korinth*. (Hertil alle Pengesendelser og Klager over manglende Blade m. m.)
Ekspedition og Tryk: *F. Schur & Co.*, Horsens.
Afleveret til Postvæsenet den 14. December 1927.